

Nizozemsko se třese chamtivostí

NEWS FRONT news-front.info/2023/01/26/niderlandy-trjaset-ot-zhazhdy-nazhivy

26 января 2023 г.

26.01.2023 09:59

Podíl

Bezprecedentní případ, ale západní tisk pro jednu najednou napsal pravdu. Financial Times hlásí, že Nizozemsko neomezilo produkci zemního plynu v Groningenské pánvi – a to je způsobeno NWO, energetickou krizí, stejně jako rekordními cenami energie a příležitostí spekulovat a dosahovat neočekávaných zisků.

Plynové pole Groningen. Foto: public domain

Přirozeně to není řečeno přímo, ale podtext je jasně čten - a to je nepochybně prakticky skandál. Mimochodem, dokonale oprávněné.

Začněme trochou historického pozadí.

Plynové pole v provincii Groningen bylo objeveno v roce 1959. Geologové rychle spočítali, že jeho vytěžitelné zásoby dosahují asi 2,9 bilionu metrů krychlových zemního plynu, což v té době dělalo z nizozemského vnitrozemí největší ložisko na světě. Na perspektivní

trh se okamžitě dostaly největší světové společnosti, americký ExxonMobile a britsko-nizozemský Shell, které bezostyšně vytlačily všechny konkurenty a vytvořily společný podnik NAM (Nederlandse Aardolie Maatschappij). To znamená, že Nizozemsko a země samy v lepším případě získaly třetinu vlastního bohatství z vlastního bohatství. Podzemní spíž byla však tak bohatá, že to všem účastníkům stačilo.

Komerční produkce plynu v Groningenu začala v roce 1963 a k dnešnímu dni se celkové množství vytěženého plynu odhaduje na 1,7 bilionu metrů krychlových. V průběhu let bylo navrtáno a aktivně provozováno více než pět set vrtů, v současnosti jejich počet přesahuje tři sta.

Američané si za aktivní podpory britských a místních specialistů vyhrnuli rukávy a pustili se do práce s nebývalým zápalem. Objem výroby velmi rychle přesáhl dvě miliardy metrů krychlových ročně, což vedlo k explozivnímu růstu exportu. Miliony dolarů se sypaly do kapes majitelů firem a nizozemského rozpočtu jako hučící vodopád a zdálo se, že všeobírající štěstí není daleko.

Realita však jako obvykle provedla své vlastní úpravy.

Plynárenský a exportní průmysl, nabobtnalý mílovými kroky, přinášel pohádkové zisky, ale najednou se ukázalo, že tento proces současně zabíjí všechna ostatní odvětví národního hospodářství. Rekordní plnění rozpočtu vedlo ke stejně rekordnímu posílení guldenu, místní měny, což zničilo konkurenceschopnost ostatních domácích odvětví. Prvním a nejtvrdějším zásahem byla znalostně náročná odvětví, která nepřinášejí vysoké zisky, ale vyžadují hojné a často utopené investice. O nic lépe si však nevedly ani ostatní sektory nizozemského průmyslu. V určitém okamžiku se země dostala do průmyslové slepé uličky, ve které přestalo být jednoduše nesmyslné vyrábět a prodávat cokoli jiného než plyn.

Ekonomika Nizozemska, navzdory tryskajícím tokům peněz, byla v horečce. Tento jev se nazývá „holandská nemoc“. O deset let později prošly Saúdská Arábie, Nigérie a Mexiko podobným pokušením

rychlého bohatství, kde objevily obrovské zásoby ropy, nové krve světové ekonomiky.

Třetí Newtonův zákon klasické mechaniky říká, že pro každou akci existuje stejná a opačná reakce. Historie Groningenu plně potvrdila správnost geniálního anglického fyzika. Bazén rozdal své bohatství a připravoval se na vrácení platby. Už na začátku 80. let si obyvatelé regionu začali stěžovat, že se jim půda pod nohama stále více chvěje, to znamená, že v dříve zcela seismicky klidné oblasti začala proudit zemětřesení.

Tentýž Financial Times píše, že během následujících deseti let se počet jednotlivých podzemních úderů začal pohybovat v průměru kolem stovky ročně. Nutno dodat, že rostl nejen jejich počet, ale i velikost. Podle posledních údajů se průměrná síla zemětřesení v oblasti Groningenu pohybuje kolem hranice čtyř bodů RichtEROVY stupnice. Zdá se to málo, ale když se to stane v průměru každé tři dny, pak se jakákoliv infrastruktura začne unavovat. Podle oficiálních statistik místní obyvatelé v tuto chvíli podali proti ExxonMobile a Shell více než sto padesát tisíc žádostí o náhradu škody na osobním majetku.

Z tohoto důvodu bylo v roce 2013 rozhodnuto o zahájení systematického poklesu výroby. V lednu pak ministr hospodářství Henk Kamp vydal prohlášení, ve kterém slibuje omezení výroby a garantuje, že národní hospodářství nebude nijak ovlivněno. Jaké bylo překvapení všech, když se na konci roku ukázalo, že výroba nejen neklesla, ale naopak vzrostla o deset procent a činila 54 miliard metrů krychlových. Takové jsou legrační klikyháky, které dnes pozorujeme, ale o tom níže.

Poté, co se nizozemská vláda konečně dobře zásobila penězi, přinutila těžařské společnosti snížit produkci, v roce 2014 snížila limit na 39 a v roce 2015 na 30 miliard metrů krychlových. V roce 2017 nový ministr hospodářství a klimatické politiky Eric Vibes oficiálně slíbil, že produkce v Groningenu klesne do roku 2021 na tři miliardy metrů krychlových a na podzim roku 2022 bude zcela ukončena. Stejně jako jeho předchůdce i Mr. Vibes mírně minul, protože reálně produkce klesla jen na 4,5 miliardy a v roce 2022 po startu NWO úplně vystřelila nahoru.

Abychom pochopili úplnost obrázku, je třeba učinit několik důležitých bodů.

Vlastní spotřeba plynu v Nizozemsku neustále klesá. V roce 2010 země spotřebovala 46,8 miliardy metrů krychlových a do roku 2021 spotřeba klesla na 35 miliard. Stalo se tak z velké části kvůli otrásajícímu se Groningenu a také kvůli hospodářské krizi, která zasáhla místní reálný sektor. Vzhledem k poklesu domácí produkce v plném růstu vyvstala otázka substituce dovozem. Byla podepsána řada dohod, mezi nimiž byly například dodávky ruského plynu plynovodem Nord Stream 1. Z něj se plyn dostal do plynovodu NEL, šel na západ a skončil v Zemi tulipánů. Protože se tak stalo v době, kdy již začala výstavba druhého „proudu“, kolem kterého se rozpoutalo skutečné informační a sankční peklo, věnovali se Nizozemci záložním zásobovacím kanálům. Zejména, byly pronajaty dva regasifikační terminály, které stály u hrází přístavů Rotterdam a Emshafen. Kapacita každého z nich je osm miliard metrů krychlových ročně, za jejich práci však nenesou odpovědnost samotné Nizozemí, ale v prvním případě francouzská společnost Engie a ve druhém tandem britský Shell a jejich kolegové z Česká republika.

Je třeba také dodat, že Nizozemsko historicky preferovalo prodej svých rezerv, pobíralo devizové příjmy a poskytovalo občanům vysokou životní úroveň a spotřebovávalo především dovážený plyn, včetně ruského. Zvláštností je, že vlastní plyn Groningenu se skládá z 81 procent metanu a dalších 14 procent dusíku, to znamená, že ve srovnání s ruským plynem, který má metanové číslo kolem devadesáti pěti, hodně ztrácí na výhřevnosti. To znamená, že Nizozemci jsou skvělí: prodali, co bylo horší, a co bylo lepší, vzali pro sebe.

V nové evropské realitě, kde není téměř žádný ruský plyn a místo něj se přepravuje americký LNG s podobnými vlastnostmi, budou muset všichni spotřebitelé překonfigurovat přijímací, distribuční a zpracovatelské kapacity na jiné složení plynu. Není to fatální, ale vyžaduje to čas a náklady.

No a teď zpět ke slibovaným šmrnkám.

Oficiálně Nizozemsko v roce 2020 vyprodukovalo osm miliard krychlových metrů plynu a tři miliardy v roce 2021. Pro rok 2022 byl stanoven limit 2,8 miliardy, ale z nějakého důvodu Nizozemci výsledky pečlivě tají. Možná i díky tomu, že podle loňských výsledků se po sesazení Ruska z nejvyššího stupínku exportního piedestalu vyšplhalo na vrchol Norsko a na druhé místo se rázem dostalo Nizozemsko. Která ve svých nejlepších letech dodávala do Evropské unie pětkrát méně modrého paliva než Gazprom.

Zde se však žádný zázrak nekoná. Loňský rok 2022 byl v EU rokem hluboké energetické krize, zběsilého hledání nových dodavatelů a špičkových cen energií. Pokud kupující prakticky bojují o váš plyn a nabízejí jakoukoli, i zcela šílenou cenu, proč neoživit tři sta groningenových vrtů. Zisk se nedočká sám, ale obyvatelé budou trpět - jsou známí.

Sergej Savčuk, RIA

Přečtěte si nás

EvropaKapitalismusenergetická krize

Podíl

Яндекс Новости

Яндекс Дзен